

Pe loc, repaus!

General de brigadă dr. Maricel POPA
maricelpopa@presamil.ro

• Acolo unde există dragoste de oameni și între oameni, cuvântul imposibil este pe cale de dispariție. • Nimeni nu are voie să se plângă de întuneric dacă nu încearcă să aprindă măcar un băț de chibrit. • Adevărata cunoaștere te scapă de prejudecăți. Dar asta nu înseamnă că te face și fericit. • Cultura nu este singura cale spre pace. Dar este cea mai sigură. • Cel mai greu de ajutat sunt oamenii care nu vor să fie ajutați sau cei care nu știu că au nevoie de ajutor. • Bani sunt asociați averii. Dar nu simpla lor posesie îl face pe un om bogat, ci știința de a-i înmulți și de a-i utiliza cu folos. • Iată primul pas către un nou umanism: să fim buni în toate situațiile când nimic nu determină nevoia de a fi răi. • Și tezaurele pot fi comparate; între unul de cînste și un altul din aur sau pietre prețioase, opțiunea de a stabili care este mai valoros aparține fiecăruia în parte. • Genetica modernă este neputincioasă în procesul de a face din țânțar armăsar. Pentru asta, sunt valabile alte metode, vechi de când lumea, dar încă eficiente. • Petre Țuțea spunea că Bursa este mitropolia economiei. Este adevărat, dar numai acolo unde și enoriașii sunt pe măsură. • Orice mijloc de transport în comun sosește la timp atunci când tu nu trebuie să fii undeva anume, la o anumită oră. În alte condiții, această teoremă nu este valabilă. • Trăim vremuri ciudate: dușmanii nu mai sunt sinceri cu noi în dușmănia lor. De aceea, ei se ascund ușor în grupul falșilor noștri prieteni. • În Japonia, există o mișcare estetică interesantă. Potrivit acesteia, de exemplu, florile ofilite nu sunt aruncate la gunoi. • Dumnezeu nu este un personaj rău, răz bunător, care așteaptă să ne pedepsească pentru greșelile noastre. Dar noi, oamenii, ne folosim de această imagine, atribuindu-i astfel de trăsături... umane. • În familiile foarte bogate, se pare că și cele mai urâte fete sunt niște zâne. • O, nerecunoștință! În ciuda faptului că întotdeauna ești foarte mare, prezența ta este peste tot. • Trebuie să fim foarte atenți cu fericirea. Uneori, ea se comportă ca o sabie a lui Damocles. • Un Caesar fără un Brutus poate fi un geniu; un Brutus fără Caesar este un nimic.

✎ Costina SURDU

Este nevoie de educație duhovnicească? Desigur. Avem mereu grijă să fim instruiți și pregătiți profesional pentru a demonstra cât de buni suntem la locul de muncă. Dar ce facem cu sufletul nostru la serviciu? Nu avem timp de acesta. Sau cel puțin nu ne putem gândi la turnul nostru de fildes. Poate mâine... Mai târziu... În weekend. Sigur, în concediu.

Și vine o vreme când găsim un răgaz. Atunci simțim că suntem presați și puși la colț. Oricât ne-am agita, nu reușim să ieșim din strânsoare. Ne încercăm disperarea și ne întrebăm: de ce ni se întâmplă tocmai nouă și cu ce am greșit? Lacrimi stau gata a ni se prelinge pe obraji...

Alunecăm de-a lungul peretelui. Uităm de grade, funcții și decorații. Ingenunchem. Redevenim simpli oameni, copii ai lui Dumnezeu. Tocmai noi?...

Întindem mâinile sperați către soți, soții, copii, prieteni de o viață, colegi până mai ieri binevoitori. Dar ei nu au timp...

Abia atunci ne amintim că am mai văzut această imagine undeva. Să fi fost într-o secvență dintr-un documentar despre Sudan? Sau în... Nu, nu. Aceste mâini întinse sigur erau aproape lângă noi. Îndreptate spre chipurile noastre. Erau, succesiv, în timp, ale celor ce ne iubesc – soții, soți, prieteni. Sau ale

altor ființe care au nevoie de sprijinul nostru. Fie ei vecini. Ori cerșetori înfrigurați de ger și soartă. Necunoscuți ce ne cereau ceva, însă noi nu găseam de cuviință să ne

așteptarea unui zâmbet, a unei mângâieri sufletești, a unei priviri senine. Dar acestea nu vin. Deși tocmai asemenea încurajări ne-ar da forța să ne ridicăm în picioare.

CU OCHII LA SEMENI

oprim pentru a face un gest minim de solidaritate.

Uneori, aproapele nostru ne cere atât de puțin! O vorbă bună. O mângâiere. Un surâs. O haină veche. Un bănuț. Cât de ciudat este că noi rămânem insensibili. Imuni la vederea tristeții, a lacrimilor, a fețelor desfigurate de suferință, a mâinilor tremurând de foame și frig.

Acum, când suntem noi ingenuncheați de durere, parcă ne aducem aminte de toate. Simțim deodată o poftă nebună de viață. Ne dinamizează dorința nestăvilă de a ajuta. Și gândim: "dacă o să ne ajute Dumnezeu, când ne ridicăm din genunchi, viața noastră va fi altfel. Promitem că o să..."

Doamne, totul se vede altfel de aici, de jos, din genunchi! Acum vedem iarba, florile, pământul și copiii. Ce minuni a lăsat Dumnezeu! Unde am fost noi până acum de nu le-am văzut? Privim atent spre semenii noștri și parcă îi iubim acum. Dar de ce tocmai acum?...

Lacrimile se preling ușor, în

Cât de multe am fi putut face pentru cei ce sufereau și ne implorau, fie doar din priviri, să îi ajutăm cumva. Câtă rușine ne inundă. Dar de ce abia acum, când suntem în genunchi?...

Pentru că "mai mare este omul în genunchi, decât în picioare", ne învață minunatul părinte Arsenie Boca.

Octavio Campo: RESURECȚIE

IUBIREA – PRIMA LEGE DIVINĂ

✎ Delia PETRESCU

deliapetrescu@presamil.ro

Iubirea este o noțiune complexă, dezbătută de secole, care continuă să fie pusă în discuție cu neîncetată fervoare și în zilele noastre, fiind un subiect pe marginea căruia se fac studii de medicină (s-a descoperit că dragostea romantică și cea pe termen lung sunt fenomene neuronale și biochimice foarte clar delimitate), de psihologie (impactul iubirii sau lipsa ei), sociologie (rolul iubirii în cadrul relațiilor umane), filosofie (în ce scop iubim?), teologie (iubirea față de Dumnezeu), pe care îl regăsim evocat în toate formele de artă, exploatat nu numai în divertisment (plăcerile iubirii), ci și în economie (comerțul care se dezvoltă în jurul acestui sentiment). Am crezut că e foarte simplu să scrii despre iubire. Dar care latură a ei să o înfățișez? Gândindu-mă la tot ceea ce iubesc și fără de care nu aș putea continua drumul spre ziua de mâine, am înțeles că Iubirea îmbracă mii de forme, are mii de fațete, culori, nuanțe, variante, aspecte, întruchipări. Iubirea este chiar viața. E legea sfântă care ne conduce. De cele mai multe ori, suntem tentați să abordăm, cu precădere, latura sentimentală, apropierea biblică dintre bărbat și femeie, erosul. Ar fi o simplificare mult prea drastică și nemeritată a fenomenului. Marile religii ale lumii propovăduiesc iubirea ca pe cel mai înalt mesaj către

omenire. Iisus îndeamnă: „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși”, iar eu înțeleg că „aproapele” este acel ceva ce îți stă lângă suflet și poate fi și omul iubit, și copilul, și părintii, și mentorul, și floarea, și cartea, și muzica, și porumbelul, și acoperișul care te adăpostește, și pământul care te hrănește, și profesia pe care ți-ai ales-o, și

o iubire nu acceptă grad de comparație. Iubirea e unică. Tot ceea ce se întâmplă în jurul nostru e Iubire și se naște din Iubire. E ceea ce ne-a creat și ceea ce ne pune în mișcare. Nimeni și nimic nu poate fi diferit de noi în această Lume – și atunci de ce să nu iubim tot ceea ce ne determină și ne definește viața? Ceea ce menține

Coelho despre iubire

Când se arată iubirea lui Dumnezeu, atunci îți vei iubi și aproapele. Dacă-ți iubești aproapele, te iubești pe tine. Când te iubești pe tine, lucrurile se întorc la locul lor. Se schimbă Istoria.

Istoria nu se va schimba niciodată din cauza politicii, sau a cuceririlor științei, sau a teoriilor, sau a războaielor – toate acestea sunt repetiții, asistăm la ele de la facerea lumii încoace. Istoria se va schimba atunci când ne vom putea folosi energia iubirii așa cum folosim energia vântului, mărilor, a atomului.

Dante

... iubirea care mișcă cer și stele ...

ploaia, și marea, și însuflețitul, și neînsuflețitul și mult mai mult decât atât. Dar nimic din toate acestea nu pot iubi fără a mă iubi pe mine însămi/însumi. Iar înainte și mai înainte de toate e iubirea față de Dumnezeu. Nici o iubire nu e mai prejos decât alta, nici

unitatea Creației este Legea iubirii. Porunca din Vechiul și Noul Testament este o consecință a legii „unicității”. Iubind tot ceea ce ne înconjoară, începem să întvedem esența tuturor lucrurilor, care este de aceeași natură cu Însuși Creatorul.

Prin iubire, Îl definim pe Dumnezeu. Iubirea este Dumnezeu. Acesta este Adevărul. În orice părticică a Creației Sale, poți înțelege profund Iubirea. Totul, începând cu interiorul unui atom și ajungând la nașterea unei galaxii, se structurează după Legea Iubirii. Integral, Universul este pătruns de iubire și, devenind conștienți de acest lucru, vom înțelege faptul că nu-i o metaforă atunci când se spune că legea atracției universale este doar un aspect al Legii iubirii. Ca om, a fi în afara iubirii înseamnă să fi în afara vieții. Cine încetează să iubească, acela e mort deja. Toți marii înțelepți au fost de acord cu faptul că iubirea este prima lege divină pe care omul trebuie să o respecte pentru a fi în armonie cu el însuși, cu ceilalți și cu întregul Univers. Ca primă lege, aceasta determină și prima acțiune sublimă pe care o realizează ființa umană, însoțindu-le pe toate celelalte: când învățăm cu pasiune, când înțelegem mult mai ușor; când ascultăm cu iubire, îi putem înțelege pe ceilalți mai profund, iar când vorbim cu dragoste, cuvintele noastre căpătă o forță uriașă.

Putem scrie despre iubire mii de cărți, dar iubirea diferă pentru fiecare om. Ea nu este un concept, este o stare de spirit și un mod de a acționa. Pentru cei mai mulți dintre noi este o lecție de învățat, și nu dintre cele mai ușoare, o lecție care se învață în fiecare zi, în fiecare clipă a existenței noastre pe pământ. **Foaia pentru suflet** vă oferă un subiect la care să meditați, citând doi scriitori ai literaturii universale, Coelho și Dante.